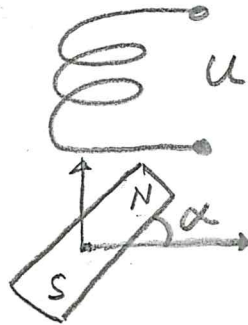
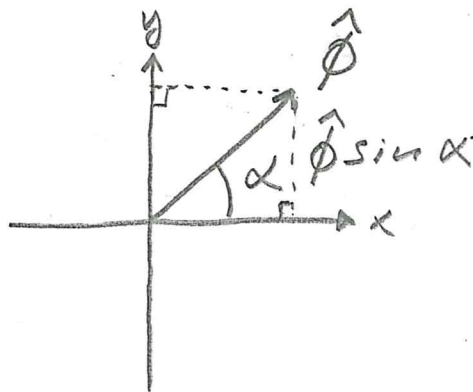

Alstring av växelspanning AC.

Spole och roterande magnet som generator.

Vi gör en förenklad bild med en visare som roterar

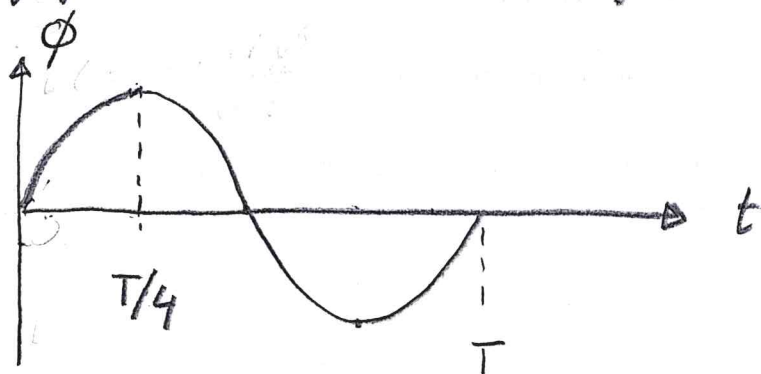
Flödet genom spolen kan ses som en projektion av den roterande visaren på y-axeln

$$\phi = \hat{\phi} \sin \alpha$$

Vid rotation med ω

$$\phi = \hat{\phi} \sin \omega t$$

Flödet genom spolen kan ritas upp i ett tidsdiagram.

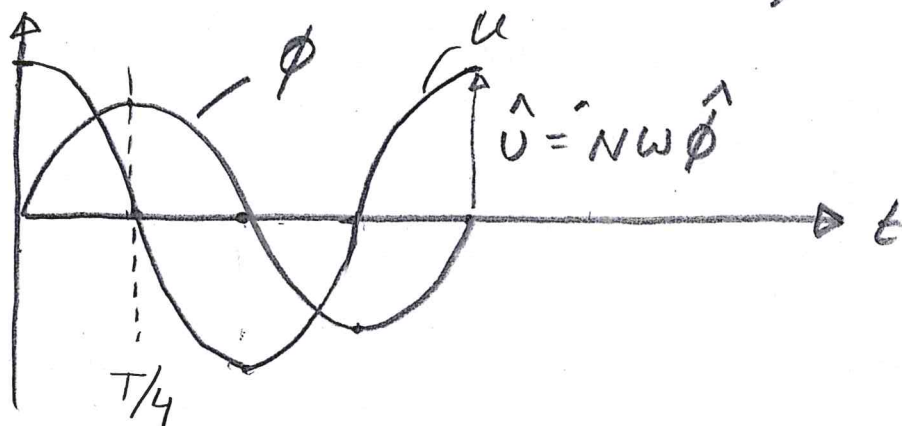
I spolen induceras en spänning

$$u = N \frac{d\phi}{dt}$$

Spänningen är derivatan = lutningen av flödet. Vid $t=0$ lutar flödet som mest och där är spänningen som störst. Spänningens amplitud är proportionell mot flödets amplitud. Om vinkel frekvensen ω ökar så ökar ändringshastigheten på spänningen. Spänningens amplitud

blir: $\hat{u} = N\omega\hat{\phi}$ och kan ritas

in i samma tidsdiagram

Family name, first name

Personal Registration Number

Programme

Sheet no.

Problem no.

2

Vi kan även derivera sinus matematiskt.

$$u = N \frac{d\phi}{dt} = N \frac{d}{dt} (\hat{\phi} \sin \omega t) =$$
$$= N \omega \hat{\phi} \cos(\omega t) \quad \Rightarrow \quad \hat{u} = N \omega \hat{\phi}$$

↑
inre derivata

Vi kan även se att spänningens toppvärde, eller nollgenomgång, ligger förskjutet tiden $T/4$ i förhållande till motsvarande punkt för flödet. Spänningen antar sitt toppvärde vid $t=0$ och flödet vid den senare tidpunkten $t=T/4$.

Detta motsvarar en vinkel

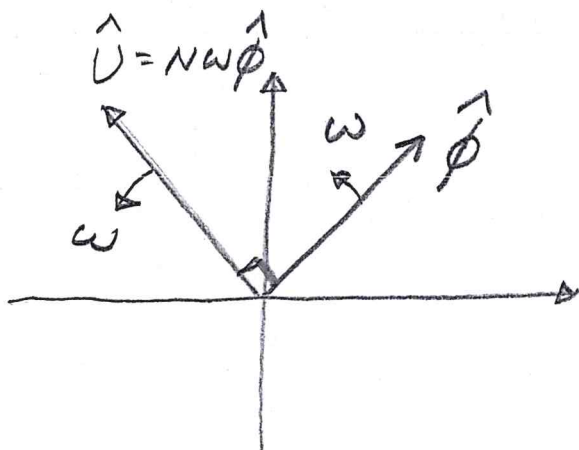
$$\omega \frac{T}{4} = 2\pi \cdot f \cdot \frac{T}{4} = \frac{2\pi}{2T} \cdot \frac{T}{4} = \frac{\pi}{2} = 90^\circ$$

Man säger att flödet ligger 90° efter spänningen i fas. Fasförskjutningen är 90° .

Den roterande magneten kan ses som en roterande visare vars projektion på en axel ger ett sinusformat tidsförlopp. Visaren är i detta fall på ett konkret sätt kopplad till en verklig magnet.

Eftersom även spänningen har sinusform kan även den kopplas till en roterande visare. Spänningsvisaren är lite mer abstrakt än flödesvisaren, som motsvarade en magnet.

Eftersom flödet ligger 90° efter i fas, så ligger spänningen 90° före flödet. Detta innebär att spänningsvisaren ligger 90° före flödesvisaren.

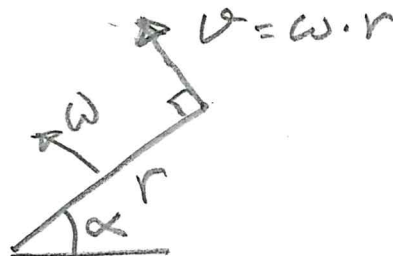
Det finns anledning att återknyta tidsderivata till hastighet

$$v = \frac{ds}{dt}$$

Om tex $s = r \sin \omega t$ blir $v = \omega r \cos \omega t$
 dvs hastigheten får genom mult med ω och fasförskjutning 90° framåt.

Om det är en roterande visare med radien r som roterar med vinkelhastigheten ω moturs blir periferihastigheten $v = \omega \cdot r$.

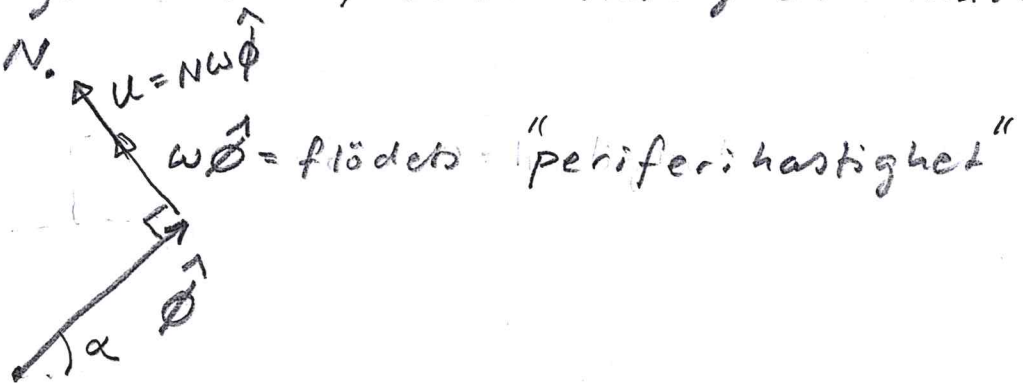
Hastigheten bildar även rätt vinkel med den roterande visaren.

Från induktionslagen har vi

$$U = N \frac{d\phi}{dt}$$

Spänningen är flödets hastighet mult med N .

När man ritar visarna flyttar man dem ofta till origo för att lättare bilda projektionerna på y -axeln och därmed övergå till sinusformade tidsförlopp.

Family name, first name

Personal Registration Number

Programme

Sheet no.

Problem no.

4

Vi har hittills studerat den inducerade spänningen i en spole. Inget har varit anslutet dvs kretsen har varit öppen och strömmen $= 0$. Detta kan ses som generatordrift i tomgång.

Om tex ett motstånd ansluts uppkommer en ström och det sker en effektutveckling, en värmeutveckling i motståndet. Denna ström ger ett bromsande moment på rotormagneten och ett lika stort vridande moment måste appliceras i rörelseriktningen för att rotorn skall rotera med konstant vinkelhastighet.

Den på så sätt tillförda mekaniska effekten omvandlas till värme i motståndet. Detta kan kallas generatordrift. Mekanisk effekt

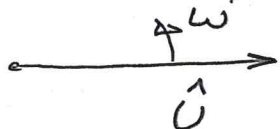
omvandlas till elektrisk. I detta exempel omvandlas även den elektriska till värme.

I det följande antar vi att spolen är en ideal växelspanningskälla som ger spänningen

$$u = \hat{u} \sin \omega t$$

som motsvarar följande visare vid

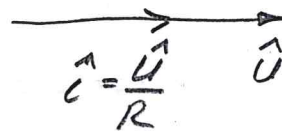
$t = 0$

Ansluts ett motstånd för vi

$$u = R \cdot i \Rightarrow i = \frac{\hat{u}}{R} \sin \omega t \quad \text{och}$$

de två visarna blir:

För kondensatorer har vi:

$$q = C \cdot u$$

Deriverar vi båda led för vi

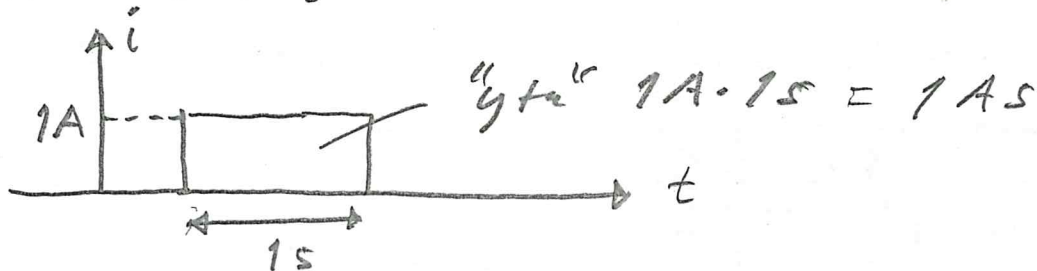
$$\frac{dq}{dt} = C \frac{du}{dt}$$

Derivatan av laddningen är laddningshastigheten, mängden laddning per sekund, som är strömmen.

$$i = C \frac{du}{dt}$$

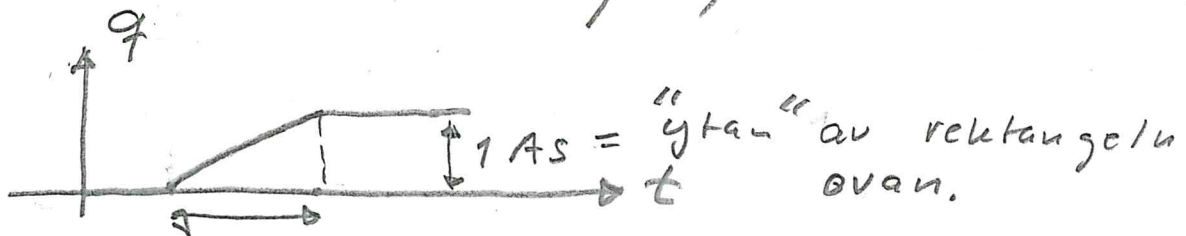

Innan vi tittar på de sinusformade förloppen tänker vi oss att den konstanta strömmen 1 A flyter till en kondensator under tiden 1 s. Övrig tid är strömmen = 0. Detta visas nedan

$i = \frac{dq}{dt}$ ger figuren nedan.

Vi låtsas att kondensatorn är oladdad från början, den är tom.

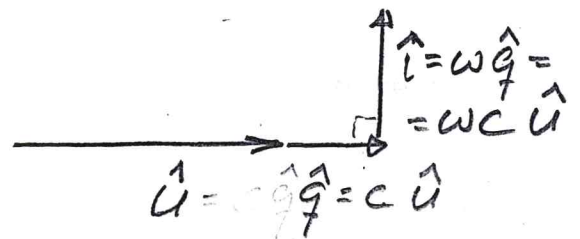
Det är lätt att se likheten mellan i och "hastighet" samt q och "sträcka". Spänningen fås ur $q = C \cdot U$.

Man säger att kondensatorn är spännings-
 trög. (eller lika gärna laddningströg).

i ger efter ett tag q och därmed $U = \frac{q}{C}$

Åter till de sinusformade växelströmsförloppen.

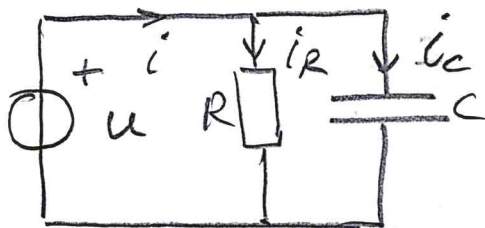
$$i = \frac{dq}{dt} = C \frac{du}{dt}$$

Strömvisaren är "periferhastigheten" på q visaren.

Om $u = \hat{u} \sin \omega t$ blir $i = \omega C \hat{u} \sin(\omega t + 90^\circ)$
 $\cos \omega t$

Parallellkoppling av R och C

För R gäller: $\hat{i}_R = \frac{\hat{u}}{R}$

Diagram showing a horizontal vector $\hat{u}$ pointing to the right. Below it, another horizontal vector $\hat{i}_R$ also points to the right. Equation: $\hat{i}_R = \frac{\hat{u}}{R}$.

För C gäller: $\hat{i}_C = \omega C \hat{u}$

Diagram showing a horizontal vector $\hat{u}$ pointing to the right. A vertical vector $\hat{i}_C$ points upwards from the tip of $\hat{u}$. Equation: $\hat{i}_C = \omega C \hat{u}$.

Totala strömmen får genom att addera de två strömmarna, men som vektorer eller vektorer där hänsyn tas till riktningen.

Family name, first name

Personal Registration Number

Programme

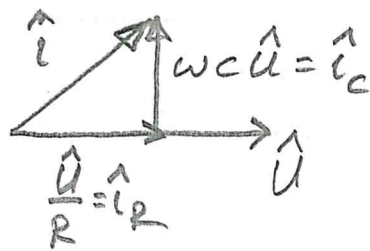
Sheet no.

Problem no.

6

De båda visardiagrammen ritas på varandra och strömmarna adderas. Istället för att addera två sinusformade förlopp med trigonometriska formler adderas två visare. Efter additionen kan den totala strömmens tidsförlopp enkelt tas fram.

De två visardiagrammen:

$$\hat{I}^2 = \hat{I}_R^2 + \hat{I}_C^2 = \left(\frac{\hat{U}}{R}\right)^2 + (\omega C \hat{U})^2$$

För en krets gäller $U = Z \cdot I$

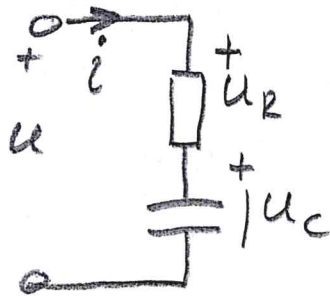
eller $\hat{U} = Z \cdot \hat{I}$ Z kallas kretsens impedans (jämför ohmslag)

I den aktuella parallellkopplingen får

$$\hat{I} = \sqrt{\frac{1}{R^2} + (\omega C)^2} \cdot \hat{U}$$

$$\Rightarrow Z = \frac{1}{\sqrt{\frac{1}{R^2} + (\omega C)^2}}$$

Seriekoppling av R och C

För R gäller:

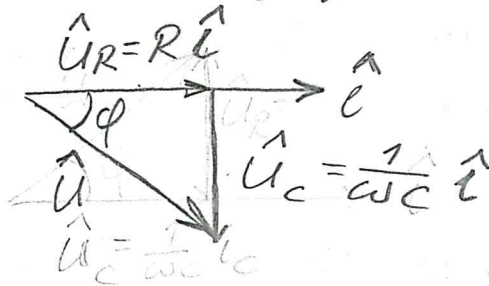
$$\hat{U}_R = R \cdot \hat{I}$$

För C gäller:

$$\hat{I} = \omega C \hat{U}_C$$

Den gemensamma storheten i en seriekoppling är ström och därför förekommer $\hat{I}$ i båda diagrammen. Eftersom dom pekar åt olika håll vrids det nedre diagrammet 90° bakåt innan diagrammen slås samman.

Det sammanslagna diagrammet

De två delspänningarna U_R och U_C slås ihop till U

$$U^2 = U_R^2 + U_C^2 = (R \hat{I})^2 + \left(\frac{1}{\omega C} \hat{I}\right)^2$$

$$\hat{U} = \sqrt{R^2 + \left(\frac{1}{\omega C}\right)^2} \cdot \hat{I}$$

impedansen Z

Spänningen u ligger φ efter

$$\hat{I}. \quad \varphi = \arctan\left(\frac{\frac{1}{\omega C} \hat{I}}{R \hat{I}}\right) = \arctan\left(\frac{1}{\omega R C}\right)$$

Om spänningen är $u = \hat{U} \sin \omega t$ blir

$$\text{strömmen } \hat{I} = \hat{I} \sin(\omega t + \varphi)$$

$$\text{där } \hat{I} = \hat{U} / \sqrt{R^2 + \left(\frac{1}{\omega C}\right)^2}$$

$$\text{och } \varphi = \arctan(1/\omega R C)$$

En induktor är en spole, i det ideala fallet är den resistansfri och har bara induktans. I början av skriften inducerade ett pulserande ^{externt} flöde en spänning i spolen. (den roterande magneten). Strömmen var då noll för att spolen var öppen, obelastad.

Nu är det tvärt om, det finns inget externt flöde. En spänning ansluts och en ström flyter som ger ett flöde genom spolen.

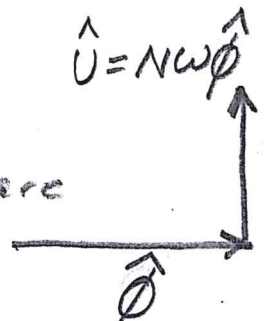
Ansluts spänningen u uppkommer en induktionslagen:

$$u = N \frac{d\phi}{dt}$$

När den roterande magneten fanns gav $\phi = \hat{\phi} \sin \omega t$ upphov till $u = N \omega \hat{\phi} \cos \omega t = \underbrace{N \omega \hat{\phi}}_{\hat{u}} \sin(\omega t + 90^\circ)$.

Nu ger $u = \hat{u} \sin(\omega t + 90^\circ)$ upphov till $\phi = \underbrace{\frac{\hat{u}}{N \omega}}_{\hat{\phi}} \sin(\omega t)$

Samma visardigram som tidigare

Proportionalitet råder mellan ström genom en spole och det flöde som strömmen ger upphov till. Induktansen L är denna proportionalitetskonstant enligt:

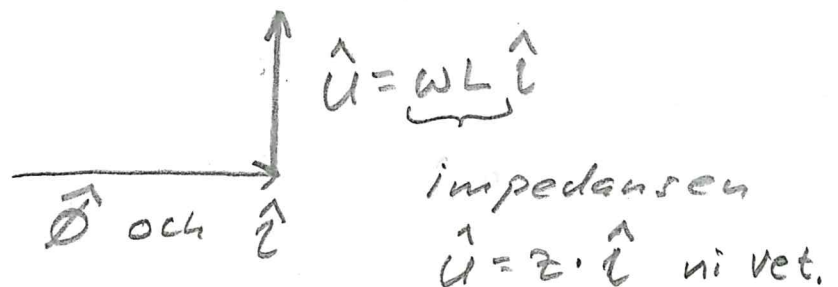
$$N \cdot \phi = L \cdot i \Rightarrow i = \left(\frac{N \phi}{L} \right)$$

Är spänningen $u = \hat{u} \sin(\omega t + 90^\circ)$

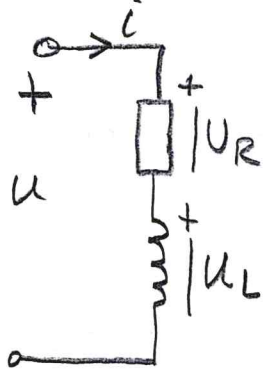
blir flödet $\phi = \frac{\hat{u}}{N \omega} \sin \omega t$ och

strömmen $i = \left(\frac{N}{L} \right) \frac{\hat{u}}{N \omega} \sin \omega t = \underbrace{\frac{\hat{u}}{\omega L}}_i \sin \omega t$

Visardiagram:

Seriekoppling av R och L.

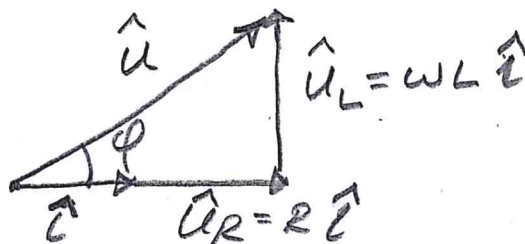
För R:

$$\hat{u}_R = R \cdot \hat{i}$$

För L:

$$\hat{u}_L = \omega L \hat{i}$$

Sammanlagt:

$$\tan \varphi = \frac{\hat{u}_L}{\hat{u}_R} = \frac{\omega L \hat{i}}{R \hat{i}} \Rightarrow \varphi = \arctan\left(\frac{\omega L}{R}\right)$$

$$\hat{u}^2 = \hat{u}_R^2 + \hat{u}_L^2 = (R \hat{i})^2 + (\omega L \hat{i})^2$$

$$\Rightarrow \hat{u} = \sqrt{R^2 + (\omega L)^2} \hat{i}$$

Kretsens impedans.

Om $u = \hat{u} \sin \omega t$ blir $i = \hat{i} \sin(\omega t + \varphi)$
där $\hat{i}$ och φ beräknas enligt ovan.